

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **N. D.**, zastoupena Mgr. Daliborem Lípou, advokátem se sídlem Jugoslávská 2, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2019, č. j. OAM-932/ZA-ZA11-K02-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 3. 6. 2020, č. j. 60 Az 70/2019 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala dne 5. 11. 2018 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Na Ukrajině, kde naposledy pobývala v Krivogradské oblasti, se obává výhrůžek uživatelů sociálních sítí, na které umístila fotografii s vulgárními nápisy na zdi vedle kostela. Dále uvedla, že je složité vyřídit si zde legalizaci pobytu jiným způsobem. Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobkyni neudělil mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) zamítl. Stručné a obecné žalobní námitky stran jednostranného a neobjektivního vedení správního řízení, nedostatečného a nesprávného odůvodnění napadeného rozhodnutí a nedostatečně zjištěného skutkového stavu krajský soud neshledal důvodnými.

[3] Rozsudek krajského soudu napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností. Krajský soud pochybil již tím, že nepřezkoumatelné a nedostatečně odůvodněné rozhodnutí pro tyto vady nezrušil. Stěžovatelka dále namítá, že krajský soud se nesprávně vypořádal s tvrzeným strachem z výhrůžek krajanů (a to i zabitím) z důvodu odsuzování nesnášenlivého chování v náboženské oblasti. Osobám, které se nevyhraňují jasně

protirusky, hrozí na Ukrajině reálné nebezpečí, vůči kterému se nelze domoci ochrany vnitrostátních orgánů. Krajský soud měl zohlednit také pochybení žalovaného, který dle stěžovatelky nepřipustně vychýlil důkazní břemeno v její neprospěch a nevzal v úvahu její individuální situaci, neboť stěžovatelka má v ČR veškeré zázemí a manžela, který je běloruským azylantem.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření trvá na správnosti napadeného rozhodnutí. Uvádí, že odůvodnění napadeného rozsudku odpovídá stručnosti a obecnosti žalobních námitek. Kasační soud neshledal nutným toto stručné vyjádření stěžovatelce zasílat.

[5] Jelikož se jedná o věc mezinárodní ochrany, Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost není nepřijatelná ve smyslu § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil typové situace, v nichž je kasační stížnost přijatelná (v podrobnostech dostupné na www.nssoud.cz). Ve věci stěžovatelky však podmínky přijatelnosti naplněny nejsou.

[7] V žalobě stěžovatelka pouze obecně namítala pochybení žalovaného při vedení řízení, výkladu zákona a zjišťování skutkového stavu. Této obecnosti odpovídá i vypořádání žalobních tvrzení krajským soudem. Závěr krajského soudu, že stěžovatelka měla v průběhu správního řízení možnost uvést vše, co považuje za relevantní, a žalovaný vycházel z aktuálních informací o zemi původu, je logický a kasační soud v něm neshledal žádné pochybení, tím méně zásadní pochybení, které by odůvodňovalo přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[8] Námitku, že osobám, které se nevyhraňují jasně protirusky, hrozí na Ukrajině reálné nebezpečí a argumentaci zázemím, které si v ČR vytvořila, stěžovatelka v žalobě konkrétně neuplatnila, jedná se tudíž o námitku nepřipustnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s.

[9] Napadený rozsudek splňuje požadavky judikatury Nejvyššího správního soudu na přezkoumatelnost soudních rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, nebo ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006 - 91), neodchyluje se od dosavadní judikatury kasačního soudu a krajský soud se nedopustil ani hrubého pochybení při výkladu hmotného či procesního práva. Kasační stížnost proto soud odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu